

R. lära, fri för villfarelser. R-a tänkesätt. R-a afsigter. Göra sig r. ifrån ett brott, visa, att man dertill är oskyldig. Ha r-a händer, vara oskyldig. — c) (i fråga om tal och stil) Betecknar egentlighet, riktighet i själva uttrycket och regelbundenhet i ordfogningen. En r. stil. Ett r-t språk. R. diktion. R. latin. R. svenska. (Fam.) På r. svenska, rent ut. — d) Betecknar, i skön konst, riktighet, noggrannhet. Ett r-t drag. R. teckning. R-a former, konturer. — e) Som röjer, uttrycker rättskaffenshet, godhet. Ett r-t ansigte. R-a drag. — f) Klar, tydlig, redig. R-t begrepp. — g) Oafkortad. R. vinst, inkomst. Han har i r. behållning 1000 Rdr. — 5) Fri för någon vedervärdig, smittsam sjukdom. R. för smitta. Han har nu ändligen blifvit r. — 6) (enligt vissa religionsläror) a) Ej besmittad genom vidröring af något, som anses för orent. — b) Säges äfv. om åtskilliga djur, som det är tillåtet att äta. — 7) (i musik) a) Benämning på flera intervaller, såsom R-a qvinten, m. fl. — b) R. sats, i hvilken alla regler äro iakttagna. — 8) (vetensk.) R. ande, ej förenad med materien. R. matematik, ej tillämpad. (Fil.) Det r-a jaget, afsöndradt i tanken ifrån allt utom det varande.

RENA, v. a. 1. Göra ren. *R. luften, vatt-net, blodet. R. metaller. R. socker. — R-nde*, part. akt. Brukas stundom adjektivt, isynn. i medicinen, t. ex. *R. medel*. — Har sammansättningen: Blodrenande. — *Renande*, n. 4.

RENBETSA, v. a. 1. Rengöra (messings- eller tombackspjeser) genom nedläggning i en sur vätska (Bets).

RENBROMS, m. 2. En art af Bromssläktet, som mycket pågar renarna. Tabanus tarandinus.

RENDERA, ranngdära, v. a. 1. (fr. *Rendre*, af lat. *Reddere*) Gifva i afkastning, i vinst, kasta af sig.

RENDJUR, n. 5. Se *Ren*, I.

RENEGAT, --ät, m. 5. (fr. *Renégat*, af lat. *Negare*, neka) Afälling ifrån en religion (isynn. kristen, som öfvergått till Islam). Afälling, Trosfönekare.

RENETT, renä'tt, m. 5. En sort ganska välsmakliga, söta äpplen med brungult skal.

RENFANA, f. sing. Magstärkande apoteksväxt, med gula blomknippen, allmän på åkerrenar. Tanacetum vulgare.

RENFLUGA, f. 1. Se *Renbroms*.

RENGÖRA, v. a. 2. (böjes som *Göra*) Göra ren. *R. ett rum. R. ett barn. — Rengörande*, n. 4. o. *Rengöring*, f. 2.

RENGÖRARE, m. 5. — **RERSKA**, f. 1. En, som gör ren.

RENHET, f. 5. Egenskapen att vara ren (i bem. 1, 2, 4, a, b, c, d, e, 5, 6, 7, b).

RENHJERTAD, a. 2. Som har rent hjerta.

RENHÅLLA, v. a. 2. (böjes som *Hålla*) Hålla fri för smuts, orenhet. — Vanligare säges *Hålla ren*. — *Renhållande*, n. 4. o. *Renhållning*, f. 2.

RENHÅLLNINGSHJON, n. 5. Person, som användes till renhållning af gator, torg, o. s. v.

RENING, f. 2. 1) Handlingen, arbetet, för-rättningen, då någon eller något renas. — 2) Se *Månadsrening*.

RENKAFLE, m. sing. Ett grässlåg. Alopecurus agrestis.

RENKALF, m. 2. pl. — *kalfvar*. Unge af ren.

RENKLOR, m. 5. pl. (förvrängdt af fr. *Reine-claude*) En sort saftiga gröna plommon.

RENKO, f. 3. pl. — *kor*. Hona af Ren-släktet.

RENLAUF, m. 2. pl. — *lafvar*. Se *Renmossa*.

RENLEFNAD, m. 5. Fullkomlig afhållelse från all köttslig behandling, äfven den äkten-skapliga.

RENLIG, a. 2. Fallen för renlighet.

RENLIGHET, f. 5. Bøjelsen och sträfvan-det att hålla sig ren och hafva rent omkring sig.

RENLIGT, adv. På ett renligt sätt, med renlighet.

RENLÄRIG, a. 2. Som bekänner sig till den rena, såsom rätta antagna läran. Brukas egentligen i fråga om religion, men äfv., i utsträckt mening, om andra läror, t. ex.: *R. i politiken*. — *Syn*. Ortodox.

RENLÄRIGHET, f. 5. Bekännelse till den rena läran. — *Syn*. Ortodoxi.

RENLÄRIGT, adv. På ett renlärigt sätt. *Pre-dika r.* — *Syn*. Ortodoxt.

RENMOSSA, f. 1. En ganska allmän laf, som utgör renens hufvudsakliga föda. *Cladonia rangiferina*.

RENOMMÉE, renâmé, n. 5. (fr.) Rykte, an-seende.

RENOMMERA, renâmèra, v. a. 1. Göra rykt-bar. — *R-d*, part. pass. Brukas adjektivt i samma mening som: Berömd, beryktad, ryktbar, namnkunnig.

RENOMMIST, renâmmiss't, m. 5. 1) Student, som söker att utmärka sig genom råhet i sätt och skick, slagsmål o. d. — 2) Öfversittare.

RENS, renå'ngs, m. 5. (fr. *Renonce*) 1) Brist. *R. på sundt förnuft*. — 2) (i kortspel) Brist på kort i en viss färg. — Brukas för begge bem. adjektivt i uttrycket: *Vara r. på något*.

RENSERA, renå'ngsèra, v. a. 1. Afstå ifrån, afsäga sig. — *R. sig*, v. r. (i kortspel) Kasta kort, så att man blir utan en viss färg.

RENOVATION, ---tschón, f. 5. Förnyande, förnyelse.

RENOVERA, v. a. 1. Förnya; förbättra, upp-hjelpa. — *Renoverande*, n. 4. o. *Renove-ring*, f. 2.

RENOXE, m. 2. pl. — *oxar*. Hanen af Ren-släktet.

RENREPE, m. sing. En foderväxt, allmänt växande på åkerrenar. Lolium perenne.

RENSA, rä'nnsa, v. a. 1. Afskilja från en sak det som är orent, osundt, odugligt, skadligt, hinderligt o. s. v.; rena, rengöra. *R. ett land ifrån ogräs. R. ett träd ifrån qvistar, ris. R. kålhusvuden ifrån mask. R. en gård ifrån grus, skräp, sten. R. en hamn ifrån gylltja. R. en brunn, en vattenledning. R. grönsaker. R. öron, länder. R. luften. Ett läkemedel, som r-r magen. R. fisk, fågel, uttaga innanmätet utur dem. R. bört, út, genom rensning afskilja. R. óm. ånyo rensa. R. úpp, genom rensning göra fullkomligt ren. — *Rensande*, n. 4.*

RENSARE, m. 5. 1) En, som rensar. — 2) Verktyg, som nyttjas att rensa med. Mest i sammansättningar, t. ex.: Piprensare.

RENSEL, rä'nns'l, m. 2. pl. *renslar*. Liten kappsäck att bära på ryggen. [Ränsel.]

RENSKRIFVA, v. a. 5. (böjes som *Skrifva*) Omskrifva något förut i koncept affattadt, så att det blir fritt ifrån öfverstrykningar och lättläsligt. — Äfv. *Skrifva ren*. — *Renskrifvande*, n. 4. o. *Renskrifning*, f. 2.

RENSKRIFVARE, m. 5. En, som renskrifver, hvars befattning eller yrke är att renskrifva.